

РЕШЕНИЕ

№ 41236

гр. София, 09.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Петър Савчев

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10753** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Фактори“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез адв. Й., срещу Решение № 2786/22.07.2025 г., постановено по НАХД № 20241110216525/2024 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 10-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-186 от 19.09.2024г., издадено от Заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, с което на касатора на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.15, ал.1, т.7 от ЗКФН, чл.123, ал.1, изр.2 и чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП е наложена „имуществена санкция” в размер на 5 000 (пет хиляди) лева за нарушение на чл.72, ал.2 от ЗМИП.

С касационната жалба се иска отмяна на атакуваното решение като постановено в нарушение на закона, при съществени процесуални нарушения, както и че наложеното с него наказание е явно несправедливо по смисъла на чл. 348, ал. 5, т. 1 от НПК. Оспорват се като неправилни изводите на СРС за съставянето на АУАН в срока по чл. 34 ЗАНН, с доводи, че КФН е имала възможност чрез LEI кодове - временни кодове на клиентите на дружеството, посочени в отчета му по чл. 26 от Регламент (ЕС) 600/2014 относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 г., да идентифицира наименованията на клиентите на инвестиционния посредник съдържащ се в Детайлна информация по отчет, подаден чрез системата по чл. 26 от М." с вх. № 10-02-IF-484516/16.08.2023 г., на която дата и нарушителят - дружеството касатор, следвало да се счита за открит. Излагат се подробни аргументи в защита на тази теза. Сочи се, че

са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение пред СРС и настоящата инстанция съобразно представен списък.

В съдебно заседание, касаторът чрез адв. Й. поддържа изцяло касационната жалба, като иска от съда да уважи същата и постанови отмяна на НП, претендира разноски по представен списък.

Ответникът по касационната жалба - заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, редовно призован, чрез юрк. С. оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана. Представя подробни писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, II касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е установил следното от фактическа страна: „Фактори“ АД е вписан като инвестиционен посредник и има качеството на задължено лице по смисъла на чл. 4, т. 8 от ЗМИП. В отговор на искания за представяне на доказателства и проведени срещи с органи в КФН, преглед на представената документация, които действия са подробно обсъдени в мотивите на съдебното решение, проверяващите приели, че дружеството е било задължено да уведоми Дирекция „Финансово разузнаване“ (ФР) на ДАНС за съмнение за изпиране на пари при поредицата от покупко-продажба на едни и същи финансови инструменти, извършвани от различни клиенти на ИП в рамките на няколко минути на 16.08.2023 г., формиращи съмнение за съществуването на риск от изпиране на пари, които са довели до печалби за „ИНТЕР ФИНАНС ХОЛДИНГ“ ЕАД, „ФЛАЙТЕЛ 1“ ЕООД и „АЛРОПЕ-07“ ООД, респ. до загуба за „ТЕРЕЗИН ХАУСФЕРВАЛТУНГ“ ЕООД. На 16.08.2023 г., в резултат на бездействието си посредникът нарушил чл. 72, ал. 2 ЗПИП, за което бил съставен АУАН на дата 27.03.2024 г., а въз основа на него и при идентично възпроизведена фактическа обстановка, било издадено и оспореното пред СРС НП, с което за нарушение на посочената разпоредба на основание чл. 116, ал. 1, т. 3 ЗМИП на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв.

СРС по подробно изложени мотиви е приел спазване на срока по чл. 34, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН при издаването на АУАН и НП, в това число за издаването на АУАН е изложил съображения, че щом фактите относно нарушението и нарушителят са станали известни на КФН на 10.01.2024 г., то съставеният на 27.03.2024 г. АУАН се явява съставен в 6-месечния срок от откриването на нарушителя, както и в 5-годишния срок от извършване на нарушението. СРС е приел, че сроковете по чл.34, ал.2 от ЗАНН са спазени, а възражението на жалбоподателя в обратен смисъл е неоснователно, тъй като преди получаването на посочените по-горе документи, актосъставителят не е разполагал с информацията, която е необходима за извършване на преценка относно наличието или не на извършено административно нарушение и неговото авторство. Прието е, също, че описаното в АУАН и НП от фактическа страна е съставомерно по посочената като нарушена разпоредба. Съдът е обсъдил задължението по ал. 1 на чл. 72 ЗМИП, както и на ал.

2 от същата разпоредба - за незабавно уведомяване наДФР на ДАНС след сделката.

СРС е обсъдил подробно и възраженията, направени с жалбата пред касационната инстанция – доводът, че не е осъществен състава на нарушението, тъй като не се е породило съмнение от страна на инвестиционния посредник, като е посочил, че именно в това се състои нарушението, че е трябвало да се породи такова съмнение, въз основа на критерии, заложените във Вътрешните правила на посредника.

По подробно изложени съображения, СРС е приел и правилно приложение на санкционната норма, достигнал е и до извод за неприложимост на чл. 28 ЗАНН. По тези съображения СРС е потвърдил НП.

След като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

СРС е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Обосновани са изводите на СРС, че описаното в АУАН и НП от фактическа страна е съставомерно по посочената като нарушена разпоредба - чл. 72, ал. 2 ЗМИП, съответно при правилно приложение на относимата за нарушението санкционна норма - чл. 116, ал. 1, т. 3 ЗМИП, законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на „Фактори“ АД, като е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 лв. Правилно е и приетото, че отговорността на дружеството е обективна и безвиновна и за неприложимост на чл. 28 ЗАНН. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на съда. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените изводи.

Не се споделят доводите на касатора, че следва да бъде установен субективен елемент за да бъде съставомерно нарушението по чл. 72, ал. 2 ЗМИП. Както правилно е посочено в мотивите на СРС именно в липсата на такъв елемент се изразява процесното нарушение. Също не се споделят оплакванията за нарушение на чл. 34, ал. 2 ЗАНН, относно срока за съставянето на АУАН, а както правилно е посочил СРС в мотивите на решението, касае се за уведомяване на два различни органа, отчетът по чл. 26 от Регламента има различно съдържание.

По изложените съображения, касационната жалба е неоснователна, съдебното решение следва да бъде оставено в сила, не се установяват касационни основания по чл. 348 НПК за отмяната му, както и такива, за които касационната инстанция следи служебно.

При този изход на делото, искането на ответника за присъждането на юрисконсултско възнаграждение, следва да бъде разгледано. На основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, такива се дължат, с оглед изхода на делото. При определяне на размера на възнаграждението съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал. 5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и прие, че на ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на 130,00 лв.

Водим от горното Административен съд – София град, II-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила 2786/22.07.2025 г., постановено по НАХД № 20241110216525/2024 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 10-ти състав.

ОСЪЖДА „ФАКТОРИ“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],

[улица], представлявано от Изп. Директор Д. Д. Ц. да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 130 (сто и тридесет) лева, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.